

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 3523/23
18.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Јелене Стојилковић, председника већа, Татјане Лемајић и Станиславе Митровић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Валентина Крковић, адвокат из Београда, ул. Краља Милана бр. 27, против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Марко Комазец, адвокат из Београда, ул. Шумадијске дивизије бр. 2/53, ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЋЋ из ..., ЕЕ из ... и ЖЖ из ..., чији је заједнички пуномоћник Бранко Ђуретић, адвокат из Новог Београда, ул. Гандијева бр. 114/2, ради утврђења по тужби тужиле и иселења по противтужби тужених, одлучујући о жалбама парничних странака, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду П бр. 26/15 од 27.10.2016. године, исправљена решењем истог суда П бр. 26/15 од 07.04.2017. године, које је исправљено решењем П бр. 26/15 од 08.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 18.10.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Београду П бр. 26/15 од 27.10.2016. године, исправљена решењем истог суда П бр. 26/15 од 07.04.2017. године, које је исправљено решењем истог суда П бр. 26/15 од 08.10.2022. године у ставу првом, другом, трећем, четвртом и петом изреке, а жалба тужиле и тужених **ОДБИЈАЈУ** као неосноване.

ОДБАЦУЈЕ СЕ жалба тужених-противтужилаца изјављена против става првог изреке пресуде Вишег суда у Београду П бр. 26/15 27.10.2016. године, исправљена решењем истог суда П бр. 26/15 од 07.04.2017. године, које је исправљено решењем истог суда П бр. 26/15 од 08.10.2022. године, као недозвољена.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу шестом изреке пресуде Вишег суда у Београду П бр. 26/15 од 27.10.2016. године, исправљене решењем истог суда П бр. 26/15 од 07.04.2017. године, које је исправљено решењем П бр. 26/15 од 08.10.2022. године тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужилца-противтужена да туженима-противтужиоцима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 1.695.050,00 динара, са законском затезном каматом од извршности па до коначне исплате у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде.

ОДБИЈА СЕ тужбени захтев тужених-противтужилаца у делу који се односи на исплату законске затезне камате на износ досуђених трошкова парничног поступка, почев од 27.10.2016. године па до дана извршности.

Образложење

Побијаном пресудом у ставу првом изреке делимично је усвојен противтужбени захтев тужених па је утврђено да су тужени као законски наследници покојног ЗЗ, бившег из ... сувласници на покретној имовини: мотору марке “Johnson” за глисер, телевизору у боји, спаваћој соби, троседу, француском лежају, тепиху, лустеру, комплетној дневној соби коју чине: тросед, телевизор у боји, три фотеље, витрина, тепих, лустер, у радној соби: радни сто, столице, регал, тросед, две фотеље, три мања стола и лустер, у трпезарији: витрина, лустер, тепих, у кухињи: фрижидер, аспиратор, електрични шпорет, сервиси за ручавање, пиће и комплетна постељина и ствари покућства, као што су сервис за кафу, ручавање, тањира, пића и др и то: тужена ИИ са 1/8 идеалног дела, тужени ВВ са 1/16 идеалног дела, тужена ГГ рођена ... са 1/16 идеалног дела, тужена ДД са 1/32 идеалног дела, тужени ЂЂ са 3/32 идеалног дела, тужени ЕЕ са 1/16 идеалних делова и тужени ЖЖ са 1/16 идеалних делова, што је тужила АА дужна да призна и трпи. Ставом другим изреке делимично је одбијен противтужбени захтев тужених као законских наследника покојног ЗЗ бившег из ... којим су тражили утврђење права својине на покретној имовини ближе описаној у ставу првом изреке и то тужена ИИ преко досуђених 1/8 идеалних делова, а до тражених 1/4 идеалних делова, односно за 1/8 идеалних делова, тужени ВВ преко досуђених 1/16 идеалних делова, а до тражених 1/8 идеалних делова, односно за 1/16 идеалних делова, тужена ГГ рођена ... преко досуђених 1/16 идеалних делова, а до тражених 1/8 идеалних делова, односно за 1/16 идеалних делова, тужена ДД преко досуђених 1/32 идеална дела, а до тражених 1/16 идеалних делова, односно за 1/32 идеалних делова, ЂЂ преко досуђених 3/32 идеалних делова, а до тражених 3/16 идеалних делова, односно за износ од 3/32 идеалних делова, тужени ЕЕ преко досуђених 1/16 идеалних делова, а до тражених 1/8 идеалних делова, односно за 1/16 идеалних делова и тужени ЖЖ преко досуђених 1/16 идеалних делова до тражених 1/8 идеалног дела, односно за 1/16 идеалних делова, а што би тужила била дужна да призна и трпи. У ставу трећем изреке одбијен је противтужбени захтев тужених којим су тражили да као законски наследници покојног ЗЗ имају право својине на посебној имовини сада пок. ЗЗ и то на путничком возилу марке “Lada” тип 1500 и то: тужена ИИ са 1/4 идеалног дела, тужени ВВ са 1/8 идеалног дела, тужена ГГ рођена ... са 1/8 идеалног дела, тужена ДД са 1/16 идеалног дела, тужени ЂЂ са 3/16 идеалног дела, тужени ЕЕ са 1/16 идеалног делова и тужени ЖЖ са 1/8 идеалног дела, као неоснован. У ставу четвртом изреке одбачена је противтужба тужених као законских наследника покојног ЗЗ у делу у коме су тражили да суд утврди њихово право својине на посебној имовини сада пок. ЗЗ бившег из ... на пиштољу и то: тужена ИИ са 1/4 идеалног дела, тужени ВВ са 1/8 идеалног дела, тужена ГГ рођена ... са 1/8 идеалног дела, тужена ДД са 1/16 идеалног дела, тужени ЂЂ са 3/16 идеалног дела, тужени ЕЕ са 1/16 идеалног дела и тужени ЖЖ са 1/8 идеалног дела, а што би тужила била дужна да призна и трпи као непотпуна. У ставу петом изреке Виши суд у Београду се огласио по службеној

дужности ненадлежним за поступање у делу тужбе и противтужбе којим је тражено да суд утврди право сусвојине на покретним стварима и на непокретности-кући која се налази на катастарској парцели бр. ... КО ..., површине 47,99 ари, па се укидају спроведене радње у поступку и тужба и противтужба се одбацују у наведеном делу као недозвољене. У ставу шестом изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против става првог, петог и шестог наведене пресуде тужиља је благовремено изјавила жалбу, побијајући је због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Тужени-противтужиоци су доставили одговор на жалбу тужиље-противтужене.

Тужени-противтужиоци су благовремено изјавили жалбу побијајући пресуду у ставу првом, другом, трећем и шестом изреке-трошкови парничног поступка због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу одредбе члана 386 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20), Апелациони суд је оценио да је жалба тужиље-противтужене неоснована, док је жалба тужених-противтужилаца делимично недозвољена, а делимично основана.

Претходном оценом жалбе тужених-противтужилаца изјављеној против става првог изреке, другостепени суд је нашао да је жалба недозвољена, будући да је одлуком из става првог изреке делимично усвојен противтужбени захтев тужених-противтужилаца тако да они немају правни интерес да побијају пресуду у делу у коме су успели у спору, то је одлука као у ставу другом изреке донета, сходно одредби члана 387 став 1 у вези са чланом 378 став 1 и 3 ЗПП.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку на које повреде другостепени суд пази по службеној дужности. Такође, нема ни битне повреде поступка из тачке 12 овог члана на коју се неосновано указује у жалби тужиље-противтужене, с обзиром да је изрека првостепене пресуде разумљива, не противречи сама себи нити разлозима пресуде а у образложењу пресуде првостепени суд је навео јасне и потпуне разлоге о одлучним чињеницама. Како побијана пресуда није захваћена наведеним битним повредама поступка, то се правилност чињеничног стања и примена материјалног права са сигурношћу може испитати.

Према чињеничном утврђењу првостепеног суда следи да су се тужиља и сада покојни ЗЗ упознали током 1976. године у Београду када су почели да се забављају, док су ванбрачну заједницу засновали током 1978. године на адреси стана у ул. ... у Сада пок. ЗЗ је приликом заснивања ванбрачне заједнице био запослен у ..., док је тужиља била запослена у рачуноводству "... " па је у тренутку заснивања ванбрачне

заједнице 33 унео у ванбрачну заједницу право коришћења на наведеном стану, у коме се налазио само један кревет и један шпорет као и право својине на недовршеној кућу у ..., док је тужиља као своју посебну имовину у ванбрачну заједницу унела 3.000 америчких долара и личне ствари, од којих новчаних средстава је купљено путничко возило марке "Lada" тип 1500. Правноснажном пресудом Вишег суда у Београду П бр. 10/10 од 18.01.2012. године одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да је по основу рада, доприноса и стицања у заједници са сада пок. 33 стекла право сусвојине на 70/100 идеалних делова непокретности коју представља стан у ... у улици ... стан број ..., те да се наведена имовина као посебна имовина тужиље изузме из заоставштине пок. 33 што би тужени као законски наследници били дужни признати и трпети као неоснован. Усвојен је противтужбени захтев тужених па је утврђено да су као законски наследници на посебној имовини иза смрти покојног 33 бившег из ... сувласници и то ИИ са 1/4 идеалних делова, ВВ са 1/8 идеалних делова, ГГ рођена ... са 1/8 идеалних делова, ДД са 1/16 идеалних делова, ЂЂ са 3/16 идеалних делова, ЕЕ са 1/8 идеалних делова и ЖЖ са 1/8 идеалних делова на трособном стану у ... у улици ... на четвртог спрату стан број ... површине 82 м² што је тужиља дужна признати и трпети те је тужиља-противтужена обавезана да се са свим лицима и стварима исели из наведеног стана. Правноснажним решењем Основног суда у Подгорици О бр. 222/07 од 16. јула 2008. године расправљена је заоставштина пок. 33 коју представљају непокретности уписане у ЛН.бр. ..., КО ..., у обиму и на основу права као из наведеног листа, некретнине уписане у ЛН.бр. ..., КО ..., у обиму и основу права као из наведеног листа некретнине уписане у ЛН.бр. ..., КО ... у обиму и на основу права као из наведеног листа некретнине уписане у ЛН бр. ..., КО ..., у обиму и основу права као из наведеног листа и то ЈЈ брат оставиоца са 1/4 идеалних делова, ИИ сестра оставиоца са 1/4 идеалних делова, ЂЂ син покојног наследника са 3/16 идеалних делова, ДД супруга покојног наследника са 3/16 идеалних делова, ВВ унук покојног оставиоца са 1/8 идеалних делова и ГГ унука покојног оставиоца са 1/8 идеалних делова. Пресудом Основног суда у Подгорици П.бр. 3170/13 од 30.12.2013. године одбијен је тужбени захтев тужиље АА којим је тражила да суд утврди да има право сусвојине са 1/2 идеалних делова на непокретности коју представља стамбена зграда у ... која је изграђена на кат.парц.бр. ...КО ..., уписане у Лист непокретности бр. ... КО ..., и право сусвојине са 1/2 идеалног дела породичне гробнице, која се налази у месту ..., по основу стицања у ванбрачној заједници са сада пок. 33 бившим из ... као и да се наведена имовина изузме из заоставштине сада пок. 33 бившег из ... а што би тужени ЕЕ, ЖЖ, ИИ, ЂЂ, ДД, ВВ и ГГ били дужни да признају и трпе као неоснован. Сада пок. 33 и тужиља су у временском периоду почев од усељења тужиље у наведени стан па све до 1980. године заједничким средствима купили покретне ствари које су предмет тужбеног захтева а нешто касније током 1995-1996. године су купили мотор "Johnson" за глисер. 33 и тужиља никад нису закључили брак, па је самим тим брачна заједница покојног 33 и тужиље која је заснована током 1978. године трајала све до тренутка његове смрти односно 04.04.1996. године. Тужиља и сада пок. 33 су за време трајања ванбрачне заједнице стекли заједничку имовину коју представљају наведене покретне ствари док је тужиља од своје посебне имовине стечене у браку у износу од 3.000 америчких долара купила на сада име покојног 33 путничко возило марке "Lada" тип 1500. Имајући у виду напред наведено ванбрачну тековину пок. 33 и тужиље представљају покретне ствари у стану у ... у улици ... које су предмет тужбеног захтева.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, а применом одредби члана 168, 191 став 1 Породичног закона, члана 8 Закона о наслеђивању, члана 16 став 3 и 50 ЗПП, члана 50, 56 и 59 Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља те одредбе члана 231 став 1 ЗПП, одлучујући о преосталом делу тужбеног захтева првостепени суд је, обзиром да је постојала ванбрачна заједница између сада пок. ЗЗ и тужиле и да су спорне покретне ствари стечене за време трајања њихове ванбрачне заједнице и да су стечене радом док тужени-противтужиоци током поступка нису доставили суду доказ о начину стицања покретних ствари, односно доказ да предметне покретне ствари представљају посебну имовину сада пок. ЗЗ нити су предложили да суд у доказном поступку изведе доказ на наведену околност, те како током поступка нису доказали да им припада више од 1/2 идеалних делова покретних ствари које се налазе у наведеном стану него што им припада то је применом правила о терету доказивања прописаног одредбом члана 231 ЗПП, а на основу одредбе члана 180 став 1 и 2, члана 181 и члана 191 став 1 ПЗ нашао да тужилци по основу доприноса у ванбрачној заједници са пок. ЗЗ припада 1/2 идеалног дела, обзиром да ниједна од парничних странака није успешно оборила наведену законску претпоставку па је донета одлука као у ставу првом и другом ожалбене пресуде. Како је тужилца од своје посебне имовине стечене пре ванбрачне заједнице у износу од 3000 америчких долара на име сада пок. ЗЗ купила путничко возило марке "Lada" тип "1500", то наведено путничко возило представља њену посебну имовину, док тужени током поступка нису доказали да је наведено путничко возило стечено посебном имовином сада пок. ЗЗ, нити заједничким радом ванбрачних партнера. Обзиром да је пиштољ који је био предмет постављеног тужбеног захтева, ватрено оружје, индивидуално одређена ствар по произвођачу, типу и моделу, те како тужени у противтужби нису означили произвођача пиштоља, тип, модел, калибар и фабрички број пиштоља то је тужба у наведеном делу одбачена као непотпуна па је донета одлука као у ставу четвртм изреке пресуде. За део тужбеног захтева који се односи на утврђење право сусвојине на покретним и непокретним стварима које се налазе у Републици Црној Гори не постоји искључива надлежност домаћег суда у Републици Србији. Како су предмет наведеног дела тужбе непокретности и покретне ствари које се налазе на територији Републике Црне Горе где се води идентична парница између истих странака, то је за решавање спора искључиво надлежан суд на чијем подручју се налази непокретност, а што је у конкретном случају суд на територији Републике Црне Горе, па је донета одлука као у ставу петом изреке. Одлука да свака странка сноси своје трошкове поступка донета је применом одредбе члана 149 став 2 ЗПП с обзиром на успех парничних странака у овом спору.

Апелациони суд је става да је све важне чињенице за доношење одлуке о основаности тужбеног и противтужбеног захтева, првостепени суд утврдио потпуно и поуздано, на основу доказа, које је ценио правилном применом одредбе члана 8 ЗПП. Жалбом парничних странака чињенично стање није доведено у сумњу и на потпуно и правилно утврђено чињенично стање које је релевантно за одлучивање о тужбеном и противтужбеном захтеву првостепени суд је правилном применом материјалног права одлучио о њиховој основаности и за своју одлуку дао јасне, довољне и правилне разлоге, које у свему прихвата и другостепени суд.

Наиме, полазећи од правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је правилно закључио да је између тужиље и сада пок. 33 постојала дугогодишња ванбрачна заједница живота и то почев од 1978. године па до 04.04.1996. године када је преминуо 33, као и да су за време трајања ванбрачне заједнице као ванбрачна тековина стечене покретне ствари које су предмет тужбеног захтева тако да тужиљи припада 1/2 идеалних делова предметних покретних ствари, а свим осталим туженим- противтужиоцима као наследницима пок. 33 преостала 1/2, а сходно одредби члана 180 став 2 Породичног закона.

Апелациони суд је ценио жалбене наводе тужиље којима указује да је у конкретној правној ствари настала апсурдна ситуација, будући да је у претходној одлуци Виши суд заузео став да између тужиље и пок. 33 није постојала заједница живота док је тужиља у прилог својих навода приложила и читуљу која је објављена у листу “Побједа” ... године поводом смрти 33 где је на првом месту наведена “супруга ...”, док сада у ожалбеној одлуци утврђује постојање исте али је сматрао да су предњи наводи неосновани.

Наиме, наводи из образложења претходне пресуде првостепеног суда којим је одбијен тужбени захтев тужиље за утврђење ванбрачне тековине на стану у улици ..., да је између тужиље и пок. 33 постојала дугогодишња веза у коју је тужиља улагала средства, а која се не може подвести под ванбрачну заједницу нити под основ стицања имовине у ванбрачној заједници није био одлучујући приликом заузетог става и закључка о неоснованости тужбеног захтева. У конкретном случају сада пок. 33 је закључио Уговор о коришћењу стана 1972. године, а у уговору као чланови породичног домаћинства су били унети његова мајка, отац и сестра из чега произилази да стан није био додељен за тужиљу као члана његовог породичног домаћинства и да он по том основу није стекао бодове који су утицали на доделу стана па сходно томе право сусвојине на спорном стану који је откупљен 1993. године не припада тужиљи чак и да је ванбрачна заједница са сада покојним 33 постојала и у време када је стан додељен на коришћење. Чињеница да је спорни стан откупљен у току трајања ванбрачне заједнице не би била од утицаја јер у ситуацији када је откупна цена исплаћена заједничким средствима ванбрачних другова допринос једног би му давао само право на облигационо-правно потраживање, а не на стварно правни захтев. Изузетно је тужиља у ванбрачној заједници која је у свему уподобљена брачној заједници у ситуацији да је њен ванбрачни друг у молби за доделу стана пријавио и ванбрачну супругу као члана свог породичног домаћинства и да је по том основу стекао бодове који су утицали на величину стана која је додељена на коришћење, стан откупљен у току трајања ванбрачне заједнице под условима који нису комерцијални могао би ући у заједничну имовину ванбрачних другова.

Следом изнетог, произилази да је у конкретној правној ствари тужиља могла у односу на тужене да истакне само облигационо-правни а не стварно-правни захтев, а што она током поступка није учинила.

Такође тужиља неосновано оспорава одлуку првостепеног суда, којим се огласио

ненадлежним за поступање у делу тужбе којом је тражено утврђење права сусвојине на покретним стварима и непокретностима-кући које се налазе у Републици Црној Гори, будући да су тужени већ у одговору на тужбу истакли приговор ненадлежности суда за тај део тужбеног захтева, дакле није било пристанка тужених, па је правилно сходно одредби члана 50 и 56 Закона о решавању судоба закона са прописима других земаља закључио да постоји надлежност суда на чијем подручју се налази непокретност, а што је у конкретном случају Република Црна Гора.

Исто тако неосновано тужиља у жалби указује да читуља која је приложена списима предмета несумњиво доказује постојање ванбрачне заједнице живота у којој је тужиља наведена као супруга сада пок. 33, ово из разлога што правноснажна одлука којом је одбијен тужбени захтев тужиље за утврђење да је на основу рада, доприноса и стицања у заједници са сада пок. 33 стекла право сусвојине на стану бр. ... у улици ... није заснована на чињеници да ванбрачна заједница између тужиље и пок. 33 није постојала већ управо на другим разлозима.

Апелациони суд је ценио жалбене наводе тужених- противтужилаца у којима истичу да је првостепени суд одлуку по питању стицања путничког аутомобила марке "Lada" тип 1500 засновао искључиво на исказу тужиље који је неистинит, да је она наводно унела у вабрачну заједницу износ од 3.000 USD када никакав други доказ у прилог те чињенице није доставила, а саслушани сведоци и тужени-противтужиоци су навели да су тужиљу први пут видели на дан сахране пок. 33 која је чак остала дужна туженима-противтужиоцима износ од 4.200 USD али је сматрао да су предњи наводи неосновани.

Неосновано у жалби тужени-противтужиоци оспоравају оцену изведених доказа и, са тим у вези утврђено чињенично стање. Према члану 8 ЗПП суд на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупног доказног поступка, по свом уверењу, одлучује које ће чињенице узети као доказане. Прецизније о томе које чињенице сматра утврђеним и на основу којих доказа, одлучује суд на основу сопственог уверења. У поступку који је претходио доношењу побијане пресуде првостепени суд је извео све предложене писмене доказе, саслушао парничне странке, сведоке, а све у погледу околности да ли је између тужиље и сада пок. 33 постојала или не ванбрачна заједница. Правилна оцена исказа сведока и странака подразумевала је оцену њиховог држања пред судом, сагласност њихових исказа са исказима осталих саслушаних лица и другим изведеним доказима, неспорним и општепознатим чињеницама, да ли сведоци имају непосредних или посредних сазнања о догађају о коме су сведочили, као и оцену општег утиска који сведок односно странке остављају на суд приликом давања исказа. У конкретном случају првостепени суд је ценећи исказе саслушаних сведока и странака дао њихову анализу, односно оцену која садржи уверљиво и логично објашњење зашто је у погледу одлучних чињеница, за постојање ванбрачне заједнице, начина стицања и уношења у ту ванбрачну заједницу износа од 3.000 USD од којих је купљен путнички аутомобил марке "Lada" 1500 поклонио веру тужиљи а не туженима. Наиме, првостепени суд је образложио које исказе и у ком делу је прихватио, наводећи при томе логичне и јасне разлоге због којих исказе тужених и у ком делу које није прихватио.

На парничним странкама је био терет доказивања чињеница на које је у тужби односно у противтужби указивано. Постојање тих чињеница из изведених доказа на поуздан начин није било могуће утврдити, то је правилан закључак првостепеног суда да је у конкретном случају постојала ванбрачна заједница живота између тужиле и сада пок. ЗЗ у којој су стечене покретне ствари које су предмет тужбеног захтева, (осим путничког аутомобила лада 1500), а да ниједна од парничних странака није оборила законску претпоставку из члана 180 став 2 Породичног закона, односно да је удео једног од ванбрачних супружника био већи од оног другог то је правилно првостепени суд нашао да су њихови удели у стицању били једнаки односно са по 1/2 идеална дела.

Међутим, основано тужени-противтужиоци у жалби указују да је одлука о трошковима парничног поступка донета погрешном применом материјалног права. Наиме, тужени-противтужиоци су у предметној парници успели у највећем делу те им у складу са тим, сходно одредби члана 150, 153, 154 и 163 ЗПП припада право на накнаду нужних трошкова парничног поступка. Следом изнетог, тужиоцима припадају трошкови за састав једног поднеска од 06.02.1997. године када је пуномоћник заступао 4 странке износ од 9.000,00 динара увећан за 150%, а што чини износ од 22.500,00 динара, за састав једног поднеска од 27.07.1998. године када је пуномоћник заступао 2 странке износ од 9.000,00 динара увећан за 50%, што чини износ од 13.500,00 динара, за састав 7 поднеска у износу од по 9.000,00 динара када је пуномоћник заступао 7 странака, а који су увећани за 300%, што чини износ од 198.000,00 динара, приступ пуномоћника на 2 рочишта када је заступао 4 странке у износу од по 10.500,00 динара који су увећани за 150%, што чини износ од 42.000,00 динара, за приступ пуномоћника на 30 одржаних рочишта у износу од по 10.500,00 динара када је заступао 7 странака који трошкови су увећани за 300%, што чини износ од 955.500,00 динара, приступ пуномоћника на 2 неодржана рочишта у износу од по 6.000,00 динара, с тим што је на једном заступао 4 странке са увећањем од 150% што чини од 15.000,00 динара, а на једном је заступао 2 странке што је увећано за 50% и чини износ од 9.000,00 динара, за приступ пуномоћника на 14 неодржаних рочишта у износу од по 6.000,00 динара на којима је заступао 7 странака са увећањем од 300% што чини износ од 258.000,00 динара, као и трошкови таксе на тужбу у износу од 8.950,00 динара, таксе на противтужби у износу од 17.900,00 динара и таксе на одлуку за противтужбу у износу од 17.900,00 динара, а што све чини износ од 1.558.250,00 динара, а одмерено је, с обзиром на вредност и врсту предмета спора према вежећој АТ и ТТ у време доношења одлуке. Поред наведених трошкова тужени-противтужиоци имају право и на трошкове за састав жалбе са којом су успели у износу од 18.000,00 динара увећане за 300% што чини износ од 72.000,00 динара као и на име таксе за другостепену одлуку у износу од 35.000,00 динара и таксе на жалбу на износу од 30.000,00 динара, (како је то пуномоћник определио), што све чини износ од 137.800,00 динара, односно од укупно 1.696.050,00 динара. Туженима-противтужиоцима нису признати путни трошкови пуномоћника за долазак за рочиште које је одржано по замолници у Републици Црној Гори у износу од укупно 22.000,00 динара, будући да су за то рочиште могли да ангажују пуномоћника са подручја суда у Подгорици. На износ досуђених трошкова призната им је законска затезна камата од дана извршности до исплате сходно одредби члана 277 став 2 и члана 324 ЗОО односно када одлука о трошковима поступка постане

правоснажна и када протекне рок за њено добровољно, када одлука о трошковима поступка постане извршна, па је следом изнетог захтев за исплату законске затезне камате почев од дана закључења главне расправе 27.10.2016.године до дана извршности одбијен као неоснован и донета је одлука као у ставу четвртом изреке.

Приликом доношења другостепене одлуке овај суд је ценио и све остале жалбене наводе парничних странака али је нашао да се истима не доводи у сумњу законитост и правилност одлуке, те су исти ирелевантни за другачију одлуку суда, па нису посебно цењени и образлагани.

Са разлога напред изнетих донета је одлука као у изреци, а применом одредбе члана 390 и 401 тачка 3 ЗПП.

**Председник већа-судија
Јелена Стојилковић с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић